

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG WEST-VLAANDEREN, AFDELING KORTRIJK,
STRAFZAKEN, 16 FEBRUARI 2015, 10de KAMER**

DE TIENDE KAMER, WIJZENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN, MET DRIE RECHTERS,
RECHTSPREKENDE IN ZAKEN DIE BEHOREN TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE
ARBEIDSGERECHTEN, EN, IN GEVAL VAN SAMENLOOP OF SAMENHANG VAN
GENOEMDE OVERTREDINGEN SAMEN MET EEN OF MEER OVERTREDINGEN DIE NIET
BEHOREN TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE ARBEIDSGERECHTEN

Gezien de processtukken en namelijk:

- de dagvaardingen betekend bij exploit van :
- gerechtsdeurwaarder X, met standplaats te Kortrijk op 17/05/2014
- gerechtsdeurwaarder X, met standplaats te Izegem op 17/06/2014
- gerechtsdeurwaarder X, met standplaats te Kortrijk op 20/06/2014
- gerechtsdeurwaarder X, met standplaats te Kortrijk op 15/07/2014

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme,
gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, met ondernemingsnummer 0548.895.779

- zich hiertoe aangesteld voor X, kamervoorzitter van de Kamer van Inbeschuldigingstelling bij het Hof van Beroep te Gent dd. 26/03/2013
- ter zitting vertegenwoordigd door mr. X loco mr. X, advocaten te (...)

Tegen:

L.S.

geboren te (...) op (...)

van Belgisch nationaliteit

kweker

wonende te (...)

A.O.

geboren te (...) (Bulgarije) op (...)

van Bulgaarse nationaliteit

bouwondernemer

voorheen wonende te (...) maar sedert 21/12/2009 afgevoerd van ambtswege, thans zonder gekende woon- en of verblijfplaats in België of het buitenland

- VERSTEKMAKEND

V.S.

geboren te Kortrijk op (...)

van Belgische nationaliteit

bediende

wonende te (...)

L. BVBA

met maatschappelijke zetel te (...)

C. BVBA

met maatschappelijke zetel te (...)

M. BVBA

met maatschappelijke zetel te (...)

E. BVBA

met maatschappelijke zetel te (...)

A. BVBA

met maatschappelijke zetel te (...)

W.D.

geboren te (...) (Polen) op (...), van de Poolse nationaliteit en wonende te (...) (Polen),

P.

met maatschappelijke zetel te (...) (Polen), thans zonder gekend adres

- VERSTEKMAKEND

Inverdenkinggesteld van :

te Roeselare, (...), en bij samenhang te (...) en elders in het Rijk, herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01/06/2007 tot en met 23/12/2008,

als dader, mededader om. het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt

A. bij inbreuk op art 433quinquies §1, 3° strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door, teneinde onder meer navolgende personen

1. de eerste, de tweede, de derde, de zesde

(...) (19 personen)

2. de eerste

(...) (12 personen)

3. de eerste, de vierde, de negende

(...) (11 personen)

4. de eerste, de derde, de vierde, de achtste, de negende

(...) (3 personen)

5. de eerste, de vierde, de zevende, de negende

(...) (6 personen)

6. de eerste, de derde, de zevende, de achtste

(...) (1 persoon)

7. de eerste, de derde, de achtste

(...) (17 personen)

8. de eerste, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de negende

(...) (14 personen)

9. de eerste, de derde, de vierde, de vijfde, de zevende

(...) (18 personen)

10. de eerste, de vierde, de negende

(...) (1 persoon)

11. de eerste, de vierde, de negende, de tiende

(...) (19 personen)

12. de eerste, de derde, de zesde, de negende, de tiende

(...) (17 personen)

aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde

m.n. door hen onder meer

- een loon uit te betalen dat (ver) onder het barema van de sector lag (8,09 à 8,19 €uur-st. 956),
- aan het werk te zetten in erbarmelijke en zelfs levensgevaarlijke (st. 2563) omstandigheden,
- illegaal aan het werk te zetten,
- geen arbeidscontract te geven of door hen een arbeidscontract te laten tekenen in een voor hen niet verstaanbare taal,
- niet regelmatig loon uit te betalen,
- vele uren na elkaar te laten werken zonder toeslag voor nacht- en weekendwerk of werk op feestdagen, met de omstandigheid dat
- het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, nl. t.a.v. H.K. (°(...)1991 - st. 145/1)
- misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of preciaire administratieve toestand, zijn preciaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken
- van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt

B. door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van onder meer de navolgende personen, ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand of hun precaire sociale toestand, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld In omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

het abnormaal profijt onder meer gelegen in het feit dat:

- de huurgelden die de bewoners van de diverse panden dienden te betalen beduidend meer bedroegen dan de huurprijs die diende te worden doorgestort aan de hoofdverhuurder/eigenaar van het pand
- ingevolge de overbevolking van de woning minder woningen dienden te huren en waardoor beduidend minder huurgelden dienden te worden betaald
- de leefomstandigheden in de woning mensonwaardig zijn zodat iedere vergoeding voor de verhuring van dergelijke woningen/panden moet worden aanzien als een abnormaal profijt
- ...

1. de eerste, de tweede, de derde, de vierde m.b.t. de (...) Roeselare ten aanzien van:

(...) (31 personen)

2. de eerste, de derde, de negende

(...) (31 personen)

3. de eerste, de derde, de negende

(...) (11 personen)

4. de eerste, de derde

(...) (29 personen)

5. de eerste, de derde, de achtste

(...) (18 personen)

6. de negende, de tiende

(...) (17 personen)

7. de negende, de tiende

(...) (5 personen)

8. de eerste, de derde, de zesde, de negende, de tiende

(...) (4 personen)

9. de eerste, de negende, de tiende

(...) (18 personen)

10. de eerste, de derde

(...) (21 personen)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt

C. Bij inbreuk op de artikelen 4 en 8 van het KB van 05/11/2002 tot Invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de Wet van 26/07/1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, aangestelde of lasthebber het niet meedelen van de gegevens bedoeld in artikel 4 van het KB van 05/11/2002, aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 12 bis, § 1,1° van het KB van 05/11/2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling

1. de tweede

(...) (14 personen)

2. de eerste, de zevende

(...) (2 personen)

3. de eerste

- 46 Roemeense gelegenheidsarbeiders waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8166 en 8167

4. de eerste, de derde

- 10 Roemeense gelegenheidswerknemers/verpakkers waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st 8430

D. Bij inbreuk op artikel 4 § 1 van de Wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers, als werkgever in strijd met de bepalingen van de wet van 30/04/1999 of de uitvoeringsbesluiten ervan, arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf In België van meer dan drie maanden of tot vestiging,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 12, 1° a van de Wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

1. de tweede

(...) (14 personen)

2. de eerste

- 15 Roemeense gelegenheidsarbeiders waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8167

3. de eerste, de derde

- 7 Roemeense gelegenheidswerknemers/verpakkers waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8431

E. Bij inbreuk op artikel 1 § 1 en 21 van de Wet van 27/06/1969 tot herziening van de Besluitwet van 28/12/1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, door als werkgever verzekeringsplichtig personeel niette hebben aangegeven bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 35, 1° van de Wet van 27/06/1969 tot herziening van de Besluitwet van 28/12/1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

de tweede

- eerste kwartaal 2008:18 werknemers
- tweede kwartaal 2008:21 werknemers
- derde kwartaal 2008:4 werknemers

waarvan de namen van de betrokken werknemers vermeld staan op st. 7228 – 7229

F. Bij inbreuk op artikel 139, 1e lid van de Programmawet (I) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006), als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, voorafgaandelijk aan de tewerkstelling van een werknemer gedetacheerd op het Belgisch grondgebied, geen elektronische melding, opgemaakt overeenkomstig artikel 140 van de hierna vermelde Wet van 27/12/2006, te hebben gedaan bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid volgens de modaliteiten bepaald door de Koning,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 157, 1° van de Programmawet (I) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006)

1. de negende en de tiende

- (...) (*1 persoon*)

2. de negende

- (...) (*2 personen*)

G. Bij inbreuk op art. 141 van de Programmawet (1) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006), als persoon bij wie of voor wie door een gedetacheerde werknemer of een gedetacheerde stagiair, rechtstreeks of via onderaanneming werkzaamheden verricht worden, niet, voorafgaand aan het begin van de tewerkstelling van deze personen, de identiteitsgegevens van deze personen die niet in de mogelijkheid zijn het ontvangstbewijs afgeleverd overeenkomstig artikel 139, 4e lid van de hiernavermelde Wet van 27/12/2006 voor te leggen, via elektronische weg te hebben gemeld aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid volgens de modaliteiten bepaald door de Koning,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 158 van de Programmawet (I) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006)

de eerste en de vierde

- (...) (*4 personen*)

H. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 12, eerste lid, 2°, a) van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, in strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan arbeid te doen of laten verrichten hebben door een buitenlandse onderdaan die was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, zonder daartoe vooraf een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid, meer bepaald de hierna vermelde buitenlandse onderdaan,

(...)

(misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 12, eerste lid, 2°, a van de voormelde wet van 30 april 1999 met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en/of een geldboete van 1700 tot 6 000 EUR. ; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er buitenlandse onderdanen betrokken zijn geweest bij de begane inbreuken - artikel 14 van de vermelde wet)

I. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 4 § 1-2 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten, als werkgever, aangestelde of lasthebber, de individuele rekening onjuist opgemaakt te hebben, met betrekking tot de 9 hierna vermelde werknemers,

(...) (*9 werknemers*)

meer bepaald door het onjuist vermelden van het aantal arbeidsuren en overuren (schending van artikel 16 § 1, 2°, 5° c, d en e van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten)

(misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 11 § 1, eerste lid, 1°, f) van voormeld koninklijk besluit nr. 5 met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en/of een geldboete van 26 tot 500 EUR. ; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er werknemers zijn voor wie de hiernavolgende bepalingen overtreden werden zonder dat deze geldboete hoger mag zijn dan 50 000 EUR, artikel 11 § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 5}

J. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 4 § 1-2 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en hoofdstuk II, afdeling 2 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten, als werkgever, aangestelde of lasthebber, de individuele rekening niet opgemaakt te hebben, met betrekking tot de hierna vermelde werknemer,

- (...)

(misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 11 § 1, eerste lid, 1°, f) van voormeld koninklijk besluit nr. 5 met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en/of een geldboete van 26 tot 500 EUR. ; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er werknemers zijn voor wie de hiernavolgende bepalingen overtreden werden zonder dat deze geldboete hoger mag zijn dan 50 000 EUR, artikel 11 § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 5)

K. de eerste en de zevende

Met Inbreuk op artikel 29 § 1, eerste zin van de Arbeidswet van 16 maart 1971, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber in strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, het overwerk niet betaald te hebben tegen een bedrag dat ten minste 5096 hoger is dan het gewone loon, meer bepaald met betrekking tot de 5 hiernavermelde werknemers,

- (...) (5 werknemers)

L. de eerste en de zevende

Het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er personen zijn voor wie de hiernavolgende bepalingen overtreden werden, met een maximum van 50 000 EUR (art. 54 van de hieronder vermelde wet),

met inbreuk op art. 27 §1, eerste lid van de Arbeidswet van 16 maart 1971, als werkgever, aangestelde of lasthebber, de arbeidsduur van meer dan elf uren per dag of vijftig uren per week te doen of laten overschrijden hebben zonder zich op de uitzonderingsbepalingen van art. 22, 2° of 26 §1, 1° en 2°, en §2 van vermelde wet te kunnen beroepen, t.a.v. 8 personen, inbreuk strafbaar overeenkomstig art 53, 2° van voormelde wet met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en/of een geldboete van 26 tot 500 EUR, met name :

- (...) (8 personen)

M. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 29 § 1, tweede zin van de Arbeidswet van 16 maart 1971, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, in strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, het overwerk op zondag of op de rustdagen toegekend krachtens de wetgeving op de betaalde feestdagen, niet te hebben betaald tegen een bedrag dat ten minste 100% hoger is dan het gewone loon, meer bepaald met betrekking tot de 3 hiernavermelde werknemers :

(...) (4 personen)

De zevende:

Als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe de aangestelden of lasthebbers, en van de kosten waartoe de aangestelden, veroordeeld worden (artikel 16 wet van 30 april 1999; artikelen 1382, 1383 en 1384 B.W.; artikel 50bis SWB)(sub H);(artikel 13

koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 en de artikelen 1382,1383 en 1384 B.W.; artikel 50bis SWB) (sub I + J); (artikel 57 van de wet van 16 maart 1971; art 1384 B.W.) (sub K, L + M).

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis van het Strafwetboek, zoals Ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 269.637, 34 euro voor dé eerste en van een bedrag van 68.415,44 euro voor de tweede

zijnde

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen ;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld ;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen ;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden In het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag }.

Gelet op het arrest van de kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent d.d. 17 mei 2011.

Gelet op de beschikking van de Raadkamer te Kortrijk d.d. 27 maart 2012.

Gelet op het arrest van de kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent d.d. 16 mei 2013.

Gelet op het cassatiearrest d.d. 25 maart 2014.

Gelet op dé dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en conclusies, daartoe vertegenwoordigd door haar raadsman.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord eerste, derde tot en met negende beklaagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe vertegenwoordigd/bijgestaan door respectievelijke raadslieden.

De negende beklaagde daartoe bijgestaan door een tolk Pools.

Tweede en tiende beklaagden, alhoewel behoorlijk gedagvaard, verschijnen niet.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door

- mr. X., advocaat te Ruiselede, raadsman van de eerste en derde beklaagde;
- mr. X. en mr. X., advocaten te Kortrijk, raadslieden van de vierde tot en met de achtste beklaagde;

- mr. X., advocaat te Genk, raadsman van de negende beklaagde.

En na beraadslaagd te hebben,

I. STRAFRECHTELIJK

VOORAF (1): NOPENS DE REDELIJKE TERMIJN

Eerste, derde en vierde t/m achtste beklaagde werpen op dat de strafvordering onontvankelijk zou zijn geworden o.w.v. de overschrijding van de redelijke termijn.

Artikel 6.1 EVRM stelt dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvordering éniemand recht heeft op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn (een gelijkaardige bepaling is terug te vinden in artikel 14.3 IVBPR).

De redelijke termijn begint op het ogenblik waarop iemand het voorwerp uitmaakt van een vervolging. Dit is het geval zodra de betrokkene beschuldigd is en op de hoogte gebracht is van deze beschuldiging.

Onder het begrip beschuldiging is volgens het Europees Hof in beginsel te verstaan de officiële kennisgeving, uitgaande van de bevoegde overheid, van het verwijt dat de betrokkene een strafrechtelijke inbreuk heeft begaan. De inbeschuldigingstelling kan evenwel ook blijken uit andere maatregelen dan de officiële kennisgeving, voor zover deze maatregelen een verdenking impliceren en een belangrijke weerslag hebben op de toestand van de verdachte.

Het eindpunt van de in aanmerking te nemen periode ligt op het tijdstip waarop door de rechter aan de onzekerheid omtrent de rechtspositie van de verdachte een einde is gemaakt. Het ligt niet op het moment waarop de behandeling ter zitting een aanvang neemt, maar is het tijdstip waarop de veroordeling, de vrijspraak of het ontslag van rechtsvervolging in het strafgeding wordt uitgesproken, bij de beslissing ten gronde.

Of de redelijke termijn al dan niet is overschreden moet niet in abstracte worden beoordeeld, maar wel in het licht van de concrete omstandigheden van elke zaak. Om uit te maken of de redelijke termijn al dan niet is overschreden gelden onder meer de complexiteit van de zaak, de eigen houding van de beklaagde(n) en de houding van de gerechtelijke overheid.

De rechtbank stelt in casu vast dat er geen langere periodes zijn te vinden tijdens dewelke het onderzoek stil lag en is van oordeel dat, vooral gelet op de complexiteit en omvang van de zaak, en mede in het licht van tot in cassatie gevoerde betwistingen nopens de verwijzingsbeschikking van de Raadkamer en de noodzakelijke BOM-controle, niet kan worden besloten dat de redelijke termijn is overschreden.

Dit neemt niet weg dat de rechtbank bij de bepaling van de strafmaat hierna sowieso rekening houdt met de sinds de aanvang van het onderzoek verlopen tijdspanne, welke de maatschappelijke noodzaak tot het opleggen van een passende sanctie steeds beïnvloedt.

VOORAF (2): NOPENS ARTIKEL 6.3 D) EVRM

Eerste en derde beklagde werpen op, met verwijzing naar artikel 63 d) EVRM, dat elkeen die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd dient te beschikken over voldoende tijd en faciliteiten welke nodig zijn voor de voorbereiding van de verdediging- volgens eerste en derde beklagde zou in casu sprake zijn van een schending van dit beginsel.

Naar het oordeel van de rechtbank verdient de redenering van eerste en derde beklagde allerminst bijval.

Alle raadslieden zijn reeds sinds 2011 in zake, er werd uitvoerig over en weer geconcludeerd over en gedurende alles samen honderden pagina's, zulks zowel voor de onderzoeksgerechten als lopende de procedure ten gronde.

Er kan ook worden verwezen naar datgene wat hoger reeds nopens de redelijke termijn werd uiteengezet: beklagden hadden tijdens de procedure voor de onderzoeksgerechten en tijdens de procedure ten gronde ruim voldoende tijd en faciliteiten om hun verdediging voor te bereiden en zij voerden ook effectief zeer uitgebreid en gedetailleerd verweer.

Dat het niet uitvoeren van een confrontatie tussen eerste beklagde en tweede beklagde een fundamentele schending van de rechten van verdediging zou uitmaken wordt door de rechtbank al evenmin bijgetreden.

Niks staat de beklagden het voeren van een behoorlijk verweer in de weg, de regels van de tegenspraak gelden ten volle voor de bodemrechter en beklagden beschikken over alle gegevens van de strafinformatie. Over de wapengelijkheid werd aldus gewaakt en de observaties werden regelmatig bevonden door de kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent.

VOORAF (3): NOPENS HET ONDERZOEK NAAR DE AANSPRAKELIJKHEID VAN DE RECHTSPERSONEN

Het is ook ten onrechte dat door de rechtspersonen wordt opgeworpen dat er geen onderzoek zou zijn gevoerd naar hun respectievelijke rol in de tenlastelegging mensenhandel met verzwarende omstandigheden.

De rol van de onderscheiden bedrijven komt meer dan duidelijk naar voor uit de verhoren van de verschillende werknemers, in het bijzonder uit die van de 'ploegbazen'/tussenpersonen (zie ook de verklaringen van onder meer G.C. en G.F., de verklaringen ter zake van eerste, derde en negende beklagde).

De vennootschappen dienen zonder meer als werkgever te worden beschouwd en naar de realiteit op de werkvloer werd wel degelijk uitvoerig onderzoek verricht. Er werden ook huiszoekingen op de uitbatingszetels verricht, de eigendommen van de verschillende vennootschappen werden in kaart gebracht, de lasthebbers werden in kaart gebracht en verhoord en er gingen overal gecoördineerde controleacties door.

Het weze benadrukt dat vierde t/m achtste beklagden geleid, werden door eerste en derde beklagde, die nopens hun rol bij de tewerkstelling en huisvesting van de illegale vreemdelingen meermaals uitvoerig werden verhoord.

Tenslotte hebben de aan de rechtspersonen ten laste gelegde feiten duidelijk een intrinsiek verband met de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel en werden de vermogensvoordelen via de facturatie door de verschillende vennootschappen versluisd.

***

1.1 Enkele feiten

De strafinformatie vangt aan met een proces-verbaal d.d. 24 januari 2008 waarbij n.a.v. een winkeldiefstal werd vastgesteld dat de verdachten, van Bulgaarse nationaliteit, verbleven te Roeselare, in een woning waar niemand stond ingeschreven.

Rond twee elektronische verwarmingstoestellen werden in de woning 17 personen aangetroffen, in de slaapkamers werden nog eens 12 personen aangetroffen. Het bleek dat de woning (met een bewoonbare oppervlakte van slechts 73 vierkante meter) leegstond in afwachting van renovatiewerken en gedurende die tijd verhuurden de eigenaars het pand aan eerste beklagde voor 400,00 euro per maand.

A.O. verklaarde de woning aan eerste beklagde te huren voor 800,00 euro. Uit de verhoren bleek dat er in de woning tussen de 20 en 30 mensen verbleven, allen werkzaam in de champignonkwekerij van eerste beklagde aan de (...), volgens O.D. allen in het zwart.

Er volgden observaties, bevraging bij de Dienst Vreemdelingenzaken en telefonieonderzoek op verzoek van de procureur des Konings te Kortrijk.

Op 27 mei 2008 voerde de sociale inspectie met bijstand van de politie een controlebezoek uit in de champignonkwekerij. Hierbij werden 15 personen aangetroffen die aan het werk waren, allen buitenlanders met een precair verblijfsrecht die champignons aan het plukken waren (onder hen ook A.O.). Tevens werden twee personenwagens aangetroffen, met Bulgaarse nummerplaten.

De aangetroffen werknemers werden verhoord, zij bleken te werken voor L.S., A.O. was een soort ploegbaas, er was sprake van proefarbeid, wij woonden in huizen van L.S., dienden hiervoor huur te betalen via afhouding op hun loon, zij verdienden weinig en wisten vaak niet hoeveel zij zouden krijgen.

Ook tweede beklagde, de 'ploegbaas' werd verhoord en de vennootschappen en eigendommen van eerste en derde beklagde werden in kaart gebracht. Vervolgens kwamen verscheidene dossiers inzake diefstal door Bulgaarse onderdanen in beeld, waarbij de verdachten niet zelden verklaarden in een champignonkwekerij te werken, al een tijdje niet meer te zijn betaald, met de noodzaak etenswaren te stelen tot gevolg.

Eén en ander vormde de aanleiding tot gerechtelijke onderzoek (vordering d.d. 24 september 2008, aanvullende vordering d.d. 10 oktober 2008) en op basis van de resultaten ervan werden de beklagden uiteindelijk na BOM-controle, een beroepsprocedure bij de kamer van Inbeschuldigingstelling en een cassatieprocedure verwezen naar de correctionele rechtbank voor de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen.

1.2 Beoordeling

Tweede en tiende beklaagde kwamen zich ter terechtzitting d.d. 8 januari 2015 niet verantwoorden, zodat er moet worden vanuit gegaan dat zij de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1, BI, CI, DI en E (tweede beklaagde) en A11- A12, B6 t/m B9, F1 (tiende beklaagde) betwisten.

Ter terechtzitting d.d. 8 januari 2015 betwistte eerste beklaagde de hem ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 t/m A12, BI t/m B5, B8 t/m B10, C2 t/m C4, D2, D3 en G t/m M, derde beklaagde de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1, A4, A6 t/m A9, A12, BI t/m B5, B8, BIO, C4 en D3, vierde beklaagde de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A3, A4, A5, A8 t/m A11, BI en G, vijfde beklaagde de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A8 en A9, zesde beklaagde de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1, AS, A12 en B8, zevende beklaagde de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A5, A6, A8, A9, C2 en H t/m M, achtste beklaagde de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A4, A6, A7 en B5 en negende beklaagde tenslotte de hem ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A3 t/m A5, A8, AIO t/m A12, B2, B3, B6 t/m B9, F1 en F2.

Telkens dient derhalve te worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat de beklaagden de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt

Het basismisdrijf mensenhandel veronderstelde twee constitutieve bestanddelen, namelijk een materieel element bestaande uit de werving, het vervoer, de overbrenging de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem en een moreel element bestaande uit de doelstelling van de uitbuiting (seksuele uitbuiting, uitbuiting in bedelarij, het aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid, het wegnemen of het laten wegnemen van organen of weefsels of het doen plegen van een misdaad of wanbedrijf).

De beklaagden ten laste gelegde verzwarende omstandigheden bestaan erin dat het misdrijf werd gepleegd t.a.v. een minderjarige, dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de betrokken personen zich bevonden alsook dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt.

Tewerkstelling in strijd met de menselijke waardigheid veronderstelt duiding van dit laatste begrip, waarvan de Invulling op heden naar het oordeel van de rechtbank volgende maatschappelijke consensus inhoudt. Het slaat op de essentie van de menselijke natuur, de symbolische verzameling van alle gezamenlijke elementen/waarden van de mens. Aantasting van de menselijke waardigheid is derhalve het verlagen van de menselijke kwaliteit van een persoon of groep personen, het neerhalen van het lichamelijke (zich vrij bewegen, kunnen in zijn noden voorzien, zich verzorgen, enz.) en geestelijke (het gelijke intellectueel en sociaal mobiliseerbaar vermogen binnen een maatschappij) menselijke vermogen.

Het weze in het licht van het aangereikte verweer opgemerkt dat de notie 'dwang' in het Belgisch vigerend recht is weggelaten als constitutief bestanddeel van het basismisdrijf mensenhandel. Deze notie werd ondergebracht bij de (in de verwijzingsbeschikking niet weerhouden) verzwarende omstandigheid sub artikel 433septies, 3° Sw.

'Dwang' is derhalve niet vereist voor het bewezen verklaren van de beklaagden ten laste gelegde vorm van mensenhandel. De wetgever maakte zelfs zeer duidelijk dat toestemming met de uitbuiting irrelevant is (zie artikel 433quinquies, §1, laatste lid Sw.).

Het weze ook van meet af duidelijk gesteld dat de arbeidsomstandigheden waarin de illegale vreemdelingen in hun thuisland genoeg zouden moeten hebben nemen absoluut niet de norm zijn om alhier al of niet te kunnen spreken van tewerkstelling in strijd met de menselijke waardigheid.

Het tegendeel beweren zou immers betekenen dat wat hier duidelijke economische uitbuiting en concurrentievervalsing (t.a.v. bedrijven die de Belgische normen, wetten en cao's wel respecteren) uitmaakt door de beugel zou moeten kunnen, zolang er maar sprake is van een verbetering t.a.v. de tewerkstellingsvoorwaarden in het land van herkomst, stelling die door de beklaagden (minstens impliciet) wordt verdedigd, maar door de rechtbank allerminst wordt bijgetreden.

De Belgische tewerkstellingsvoorwaarden in de meest ruime zin vormen derhalve de maatstaf waaraan de situatie van tewerkgestelde illegalen dient te worden getoetst, zonder meer.

Het misdrijf sub B, namelijk de huisjesmelkerij met verzwarende omstandigheid, kan bijgevolg en evidentair niet los worden gezien van het misdrijf sub A, de mensenhandel met verzwarende omstandigheden: de huisvesting was in casu onlosmakelijk verbonden met de tewerkstelling.

Het misdrijf bedoeld in artikel 433decies Sw. op zijn beurt vereist vier constitutieve bestanddelen.

Vooreerst dient er misbruik te blijken van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon, vreemdeling of Belg. Dit misbruik kan rechtstreeks of via een tussenpersoon bewerkstelligd worden. De dader maakt derhalve gebruik van de wetenschap dat het slachtoffer wel akkoord moet gaan met de te hoge prijs, aangezien deze door zijn bijzonder kwetsbare positie de facto nauwelijks op de vastgoedmarkt terecht kan.

Tegelijk dient er sprake te zijn van een precaire of onwettige administratieve toestand of een precaire sociale toestand van de persoon in kwestie. Een derde element is de verkoop, verhuur of terbeschikkingstelling van een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 Sw. bedoelde ruimte, zulks in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (dit laatste betreft eigenlijk een verduidelijking van de andere voorwaarden voor strafbaarstelling).

Tenslotte moet het de bedoeling zijn van de dader een abnormaal profijt te realiseren. Bij de appreciatie van dit laatste criterium speelt overbevolking een cruciale rol. Nopens het misdrijf sub B werd slechts een verzwarende omstandigheid weerhouden, namelijk dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

Alle aan de beklaagden respectievelijk ten laste gelegde feiten komen naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van volgende samengenomen elementen van de strafinformatie, die ter zake elke redelijke twijfel uitsluiten.

- Vooreerst zijn er uiteraard de hoger aangehaalde vaststellingen vervat in het proces-verbaal d.d. 24 januari 2008, nopens de woning te Roeselare en de erbarmelijke leefomstandigheden aldaar, die de 'werknemers' in de champignonkwekerij zich dienden te laten welgevallen.

- Ook zijn er de bevindingen van de sociale inspectie n.a.v. het controlebezoek in de champignonkwekerij op 27 mei 2008 en in het bijzonder de verklaringen nopens de huisvestings- en tewerkstellingsvoorwaarden, zoals deze naar voren kwamen uit het relaas van de verhoorde 'werknemers'.

Zo verklaarde H.S. onder meer dat voor de huur van een appartement 700,00 euro werd afgehouden op zijn loon, dat hij een week gratis op proef had moeten werken, dat wie niet goed werkte niet werd betaald, dat L.S. de grote baas was, dat hij verbleef bij die als tussenpersoon fungeerde, dat hij nog steeds geen contract had en dat hij van januari tot eind mei samen met zijn echtgenote had gewerkt in de champignonkwekerij voor slechts alles samen 1350,00 euro.

A.M. legde een gelijklopende verklaring af. L.S. was de grote baas, A.O. een soort ploegbaas. Hij verbleef met in totaal 18 mensen in de (...) en elk van hen betaalde 30,00 euro huur aan A.O. die de gelden verzamelde voor L.S. Betaling gebeurde aan 0,25 euro per kilo geplukte champignons (of het nu om grote of kleine champignons ging).

A.R. woonde in een eigendom van baas L.S. in Tielt en betaalde met zijn vrouw 230,00 euro huur per maand. Tot de dag van de controle ontving hij samen met zijn vrouw slechts 300,00 euro als vertoning voor zijn arbeid in de champignonkwekerij; betrokkene verklaarde met zijn vrouw elk 22 dagen te hebben gewerkt, soms 's nachts. Hij had geen contract, L.S. was de baas, A.O. de ploegbaas en L.S. betaalde A.O. te laat, zodat die op zijn beurt niet genoeg kon betalen aan de plukkers. Zijn echtgenote A.R. legde een gelijklopende verklaring af.

M.Z. woonde al een drietal maanden in een woning van L.S. in Roeselare en had al die tijd gewerkt. Wat ze zou verdienen wist ze niet, ze kreeg af en toe wat geld, in kleine stukjes. L.S. die ze nog niet had gezien, was haar werkgever.

I.B. had via kennissen vernomen dat A.O. mensen zocht om in België te werken in de champignonteelt. A.O. had hem gezegd dat hij 50,00 tot 60,00 euro huur per maand huur aanrekende, er waren werkdagen geweest van 7.30 u. 's morgens tot middernacht met slechts drie pauzes van 30 minuten. Instructies kreeg hij van A.O., die de zijne op zijn beurt kreeg van L.S. Intussen had hij op 3 à 4 sites van L.S. gewerkt. M.S. verklaarde onder meer dat ze 50,00 euro huur per persoon dienden te betalen en dat zij eerst op proef moest werken voor L.S., de baas, A.O. was een soort chef die voor hen zorgde. Hoeveel ze zou verdienen wist ze niet en ze had geen contract. Ze wist dat ze zonder arbeidskaart niet mocht werken in België, maar ze had geld nodig. Het was reeds gebeurd dat A.O. of L.S. mensen terugstuurde als ze niet voldeden.

Ook S.S. legde gelijklopende verklaringen af, hij veronderstelde wel dat hij zwartwerk zou verrichten. Ook H.N., de echtgenoot van M.S., vertelde eenzelfde verhaal, net als H.S., en H.A. voegde eraan toe dat ze samen met haar man werkte, dat ze van hun 360,00 euro na een week nog maar 5,00 euro overhadden hetgeen betekende dat ze nu 'volledig afhankelijk' waren van hun werkgever, L.S. Ook H.K. werd verhoord, ook zijn verhaal was gelijkaardig aan dat van de anderen.

-Er zijn ook de conclusies van de sociale inspectiediensten n.a.v. de onderscheiden verhoren, waarin onder meer wordt geponeerd dat uit alles blijkt dat tweede beklagde sinds minstens januari 2008 beroep deed op Bulgaarse werkkrachten om deze op een zo goedkoop mogelijke manier tewerk te stellen, van plan zijnde hen als schijnzelfstandigen in te schakelen, met het oog op ontduiken van sociale en fiscale verplichtingen. Betrokkene rekruteerde Bulgaren die niet gerechtigd waren tot werken in België, niet sociaal verzekerd, de taal nauwelijks machtig en aldus niet bij machte op te komen voor hun rechten. Eerste beklagde kwam duidelijk naar voren als medeorganisator van de

constructie. Hij was de eigenaar van de panden waar de illegale Bulgaren werden gehuisvest en tweede beklagde bezorgde hem de 'huurgelden'. De Bulgaren kregen ook maar met mondjesmaat geld om toch te kunnen voorzien in hun meest primaire behoeften. De meesten wisten zelfs niet hoeveel ze zouden verdienen en hadden geen zicht op de betaling van hun loon. Eerste beklagde maakte zelf de facturen op voor tweede beklagde en richtte ze vervolgens aan de firma's waarvan hij het nodig achtte.

- Verder zijn er nog de bevindingen n.a.v. de controle door de wijkagent in de (...) te Roeselare op 20 augustus 2008, waarbij negen personen aanwezig bleken (elf anderen waren op reis), en waarbij de bewoners stelden al drie maanden niet meer te zijn betaald voor hun prestaties in de champignonkwekerij.

- Op 22 december 2012 werden huiszoekingen verricht. In loods 1 werden 16 personen aangetroffen, in loods 2 12 personen en in loods 3 20 personen. In loods 5 trof men nog 1 persoon aan, op de binnenkoer nog eens 7. Tijdens een huiszoeking te (...) trof men 16 personen aan. Eén van hen was negende beklagde, naar eigen zeggen 'verantwoordelijk voor de Poolse arbeiders'. Op dezelfde dag ging eveneens een huiszoeking door in de woning met huisnummer (...). Eerste en derde beklagde bleken de huurders van het pand, de huurprijs bedroeg 450,00 euro per maand.

Nadien werden bij een huiszoeking te (...) nog eens 18 Roemeense onderdanen aangetroffen.

De rechtbank verwijst opnieuw naar de verschillende verhoren van de aangetroffen 'werknemers'. A.V. verklaarde onder meer dat hij 100,00 euro huur per maand zag afgehouden van zijn loon, dat hij ontving van N.I., berekend aan 0,25 euro per kilo geplukte champignons. Diezelfde N.I. had hem geronseld in Roemenië, de plukdocumenten werden via hem aan eerste beklagde overhandigd, die dan uitbetaalde via N.I.. Eerste beklagde was de werkgever, hij ondertekende bij eerste beklagde een document zonder te weten wat het precies was.

Ook M.I. werd verhoord en stelde onder meer dat hij 100,00 euro per maand huur betaalde aan eerste beklagde, via afhouding van zijn loon. Zijn maandloon ontving hij eveneens van N.I., zo'n 600,00 à 800,00 euro per maand. Soms waren er lange dagen en er werd ook 's nachts gewerkt. Een gelijkaardige verklaring werd nog afgelegd door T.G.

De rechtbank verwijst ook naar het resultaat van de huiszoeking te (...), waarbij geen personen werden aangetroffen (hoewel er normaliter 14 personen verbleven), maar wel een blauwe agenda waarin zeer lange werkuren en nachtwerk werden bijgehouden voor februari en maart 2008.

Ook is er het resultaat van de huiszoeking te (...), aan de (...) waarbij onder meer veel keuringsbonnen werden in beslag genomen, er was sprake van ploegen 'I. 1', 'I. 2' en 'I. 3' met plukfiches (zie ook stuk 4360 van de strafinformatie, waarin toch wel zeer stringente eisen worden uiteengezet aan een zekere 'I.', die voor 500,00 euro per week 7 dagen op 7 diende present te zijn, met tal van voorwaarden/eisen, veelzeggend eindigend met de woorden 'no discussions').

Uit de huiszoeking te (...) bleek dat de eigenaar via eerste beklagde in contact was gebracht met negende beklagde, die de huurcontracten afsloot als zaakvoerder van tiende beklagde.

- De rechtbank verwijst ook naar het relaas van G.C. n.a.v. de huiszoeking (...), alwaar 8 Poolse onderdanen werkzaam waren. Haar vader, G.F., verhuurde bedrijfsgebouwen aan eerste beklagde en zijn vennootschappen. G.F. verklaarde naderhand verantwoordelijk te zijn voor enkele afdelingen van eerste beklagde maar niets te maken te hebben met de aanwerving van personeel. Voor het aantal

plukkers had hij contact met derde beklagde, de echtgenote van eerste beklagde. Een gelijkaardige verklaring werd afgelegd door D.C. (stukken 4936-4942 van de strafinformatie).

- Verder was er nog het resultaat van de huiszoeking te (...) waarbij in de champignoncellen 8 en 9 een 20-tal mensen aan het werk werden aangetroffen, voor het merendeel Polen, werkzaam voor een Poolse firma van negende beklagde. Er waren 18 slaappleaatsen en er werden 13 matrassen aangetroffen.

- Naast het resultaat van de huiszoeking te (...) is er ook het relaas van V.P. die als kwaliteitsverantwoordelijke werkte voor G., een bedrijf dat de champignons van eerste beklagde aankocht en ze doorverkocht aan E., huidige zevende beklagde. Zijn instructies naar aanwezigheid kreeg V.P. naar eigen zeggen van eerste beklagde, N.I. kende hij als verantwoordelijke voor de plukkers. Op de werkvloer kreeg V.P. zijn instructies van eerste of derde beklagde. Eerste beklagde deelde de bevelen uit en voerde controle uit op de werkvloer (zie ook het verhoor en herverhoor van N.I. d.d. 22 december 2008 en 12 februari 2009, stukken 5426-5432 en 5440-5451 van de strafinformatie).

- De rechtbank verwijst ook naar het relaas van M.B., een Roemeen die van eerste beklagde een contract in het Pools diende te ondertekenen waar hij niets van begreep. Hij werd betaald aan 0,25 euro per kilo en plukte gemiddeld 15 à 20 kg. per uur. Hij sliep met een 15-tal Roemenen in een woning, met 3 man in een kamer en er werd maandelijks 100,00 euro afgehouden van zijn loon, zulks t.t.v. huur (hij verdiende zo'n 700,00 à 900,00 euro per maand). Eerste beklagde was zijn werkgever en controleerde alles.

Een steeds gelijkaardige modus operandi blijkt ook uit de verklaringen van M.V., C.E. (de echtgenote van N.I.), R.N., C.I. (die onder meer verklaarde eigenlijk geen keuze te hebben om minder uren te presteren want anders zou ze haar werk waarschijnlijk verliezen; zij voelde zich ergens misbruikt en uitgebuit -stuk 6280 van de strafinformatie), B.A. (die gewag maakte van dagen van 29 uren ononderbroken werken), M.A. (die onder meer verklaarde de dag voor de controle 24 uren na elkaar te hebben gewerkt; ze had een verblijfsvergunning voor 1 jaar waarvoor eerste beklagde had gezorgd en stelde nog: 'Het werk is zeer vermoeiend maar niet moeilijk. Wie het niet aankan vertrekt terug naar huis. Vroeger betaalde hij [eerste beklagde] om de veertien dagen. Momenteel betaalt hij om de maand. Zo kan hij vermijden dat de mensen na 14 dagen afhaken. Ze blijven dan nog 14 dagen langer om hun geld te kunnen krijgen.' (stukken 6286-6290 van de strafinformatie), M.C., V.E., B.M. (die onder meer verklaarde op 21 december 2008 te zijn begonnen met werken rond 07.00 u. en pas de nacht erop te zijn gestopt omstreeks 04.00 u., stukken 6306-6309 van de strafinformatie), I.M. (kreeg voor de eerste weken van november 450,00 euro), C.D. (verklaarde onder meer dat hij bijna flauwviel na meer dan 40 uren te hebben gewerkt, stukken 6319-6323 van de strafinformatie), O.P., G.T. en C.R.

- Ook is er het proces-verbaal van de sociale inspectie d.d. 27 november 2009 n.a.v. de controle d.d. 22 december 2008 voor de laattijdige melding aan Dimona van de indiensttreding van 46 werknemers en de illegale tewerkstelling van 15 Roemeense onderdanen, niet gemachtigd tot lang verblijf of vestiging in het Rijk (gelegenheidsarbeiders, veelal ingeschreven bij achtste beklagde). Er werd niet gewacht op de arbeidsvergunningen (die nochtans bij knelpuntberoepen zeer snel werden afgeleverd). De betrokken werknemers werden meteen aan het werk gezet, zonder dat hun indiensttreding bij Dimona werd gemeld.

Vermeldenswaard ter zake is dat de sociale inspectie tot de door de rechtbank bijgetreden conclusie kwam dat de hoeveelheid laattijdige meldingen uitsloot dat het om administratieve slordigheden of

vergetelheden ging. Volgens de inspectie ging het om doelbewuste sociale fraude (nopens de detachering in dienst van negende beklaagde, zie de bevindingen van de sociale inspectie weergegeven in stuk 8163 van de strafinformatie; voor een berekening van het gemiddeld uurloon van 4,00 euro per uur tot einde juli 2008 en 5,00 euro per uur vanaf 1 augustus 2008 terwijl het minimumuurloon in de sector 8,09 euro per uur bedroeg, zie stuk 8165 van de strafinformatie).

- De rechtbank verwijst ook naar de bevindingen van de sociale inspectie n.a.v. het aantreffen van de Roemeense onderdanen te (...) (laattijdige melding van de indiensttreding van 10 werknemers en de illegale tewerkstelling van 7 werknemers), alsmede naar het relaas van de verhoorde 'werknemers', waaruit andermaal dezelfde modus operandi blijkt.

Frappant is onder meer de verklaring van M.I. die de inspecteurs wees op het gegeven dat eerste beklaagde, gevraagd het uurloon op te trekken van 4,00 naar 5,00 euro, had gezegd dat ze maar terug moesten keren naar Roemenië om er te werken voor 400,00 of 500,00 per maand (stuk 8419 van de strafinformatie).

Het staat aldus genoegzaam vast dat het loon dat werd betaald ver onder het barema in de sector lag en dat het zeer onregelmatig werd betaald. Er werd geen overloon betaald en vergoedingen voor nacht- en/of weekendwerk waren onbestaande. Tegelijk werd de 'werknemers' elke vorm van sociale bescherming ontzegd en waren zij in werkelijkheid overgeleverd aan de totale willekeur van de beklaagden.

De mensonwaardige tewerkstellingsvoorwaarden werden volledige eenzijdig opgelegd en er moet worden aangenomen dat de "werknemers" de facto niet anders konden dan zich door de beklaagden te laten uitbuiten, gelet op hun precair verblijfsstatuut in ons land.

De 'aannemingsconstructie' waar men zich achter tracht te verschuilen is naar het oordeel van de rechtbank zeer doorzichtig, bestaat louter op papier en is niet van aard de verantwoordelijkheden van elk van de beklaagden te ontcrachten, wel scherp in tegendeel.

Ter zake geldt de autonomie van het strafrecht en het staat buiten kijf dat eerste en derde beklaagden de touwtjes stevig in handen hadden, terwijl ze zich hierbij bedienden van hun vennootschappen en enkele tussenpersonen, waaronder tweede en negende beklaagde. In dit verband is de libellerings van de aannemingscontracten met bijvoorbeeld tiende beklaagde veelzeggend. Het 'contract' is duidelijk louter eenzijdig opgesteld en is in werkelijkheid een lijst van 'eisen' en bevelen, waaraan zonder meer moest worden tegemoetgekomen.

Soms werden paletten geplukte champignons ook gans eenvoudig geweigerd door eerste beklaagde en werden de 'werknemers' voor hun harde werk gans eenvoudig niet betaald, zonder dat hiertegen verhaal mogelijk was.

Een aantal van de slachtoffers wist niet eens hoeveel ze zouden krijgen en een constante in de verklaringen is dat men een week 'op proef' diende te werken. Een proef of test is evenwel bedoeld om in een korte tijdsperiode na te gaan of een kandidaat-werknemer over de nodige vaardigheden beschikt om een bepaald werk uit te voeren en maakt dus deel uit van de sollicitatieprocedure. Zij moet dus sowieso van beperkte duur zijn en onderscheidt zich aldus van een proefbeding. Een test mag productief zijn maar deze productiviteit moet bijkomstig blijven mag geen rendabele activiteit vormen voor de onderneming. Van een proef was derhalve in de champignonkwekerijen van beklaagden geen sprake: bovenop de uitbuiting nadien diende men dus eerst een week gratis te werken.

Verder zijn er de extreem lange werkdagen, soms langer dan 24 uur aan een stuk en er is het steeds terugkerend gegeven dat men ofwel geen contract had, ofwel een contract in een taal die men niet machtig was. Het blijkt al evenzeer dat de huisvesting gebeurde in mensonwaardige omstandigheden, staande tegenover - opnieuw - een inhouding op het al karige loon.

De rechtbank is in dit verband nadrukkelijk van mening dat de manier waarop de 'werknemers' werden gehuisvest noch min noch meer een tewerkstellingsvoorwaarde uitmaakte: de 'werknemers' werden met veel te veel samen ondergebracht in hulzen van eerste en derde beklagde, in weinig hygiënische en zelfs vaak ronduit gevaarlijke omstandigheden. Ganse groepen illegalen dienden samen te hokken, ze sliepen op matrassen op de grond, dienden zich te verwarmen aan elektrische vuurtjes, uit de fotoreportages blijkt duidelijk hoe onhygiënisch het er vaak was, er was beperkt sanitair en het vuil stapelde zich er op.

Waar het tenslotte voor wat de specifiek sociaalstrafrechtelijke inbreuken correct is te stellen dat de bijzondere bewijswaarde, nl. tot bewijs van het tegendeel, waarmee processen-verbaal, tijdig ter kennis gebracht van de overtreder, opgemaakt door de sociale inspectiediensten, zijn behept zich niet uitstrekt tot de erin vervatte deducties, worden deze deducties in casu door de rechtbank wel degelijk bijgetreden, zodat ook de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C t/m M ten genoeg van recht bewezen voorkomen op basis van het geheel van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting en het weze ter zake opgemerkt dat een veroordeling perfect kan zonder dat alle betreffende werknemers werden verhoord: de bewijslevering is vrij en het is de rechtbank ten gronde die deze op haar merites beoordeeld.

Alle overige opwerpingen van de beklagden in conclusies zijn naar het oordeel van de rechtbank niet van aard om hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

1.3 Straftoemeting per beklagde

Eerste beklagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van eerste beklagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn eerste beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van eerste beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van eerste beklagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid. Eerste beklagde zette doelbewust een frauduleuze constructie op poten met als enig doel zich op de kap van illegale vreemdelingen te verrijken. Hij ronselde via tussenpersonen goedkope arbeidskrachten en maakte schaamteloos misbruik van hun precare verblijfsrechtelijke positie om hen economisch uit te buiten. Hierbij werden zij gehuisvest in de meest schamele condities, die zij zich node dienden te laten welgevalen. Het loon

was uitermate karig, als het al werd betaald, en de betrokken 'werknemers' werd elke vorm van sociale bescherming ontzegd.

Het strafregister van eerste beklaagde (°...) is niet langer gunstig en vermeldt naast een vijftal veroordelingen door de politierechtbank een correctionele veroordeling voor verboden wapenbezit in 2011. Eerste beklaagde verkreeg in 2014 nog maar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens o.m. inbreuken inzake de regelgeving nopens de bescherming van het oppervlaktewater.

Een gevangenisstraf van 3 jaar en een geldboete van 3.000,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde eerste beklaagde de grove ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Eerste beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen gevangenisstraf en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Toepassing gemaakt van artikel 433novies, 1° Sw. wordt deze beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1° Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het openbaar ministerie vordert overeenkomstig art 42,3° Sw. en art. 43 bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 269.637,34 euro in hoofde van eerste beklaagde, gezien uit het dossier is gebleken dat dit het vermogensvoordeel is dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Krachtens art. 42,3° Sw. kan de rechter de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, de goederen en de waarden die In de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen verbeurd verklaren.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat eerste beklaagde rechtstreeks vermogensvoordelen uit de hem ten laste gelegde feiten heeft verkregen.

De vermogensvoordelen, die rechtstreeks uit de aan eerste beklaagde ten laste gelegde en bewezen geachte feiten voortvloeien, dienen dan ook verbeurd verklaard te worden.

Indien vermogensvoordelen niet meer kunnen aangetroffen worden in het vermogen van de veroordeelde, dient de geldwaarde ervan te worden geraamd en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag.

Het komt de rechter toe overeenkomstig art 43 bis lid 2 Sw. dit onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel soeverein te ramen en de rechtbank sluit zich ter zake aan bij de becijfering door de sociale inspectie, m.a.w. 269.637,34 euro (zie de berekening stuk 8552 van de strafinformatie).

Teneinde eerste beklaagde financieel niet elk perspectief te ontnemen bekleedt de rechtbank 169.637,34 euro met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging, zulks voor een termijn van 3 jaar.

De in beslag genomen gelden zullen hierop worden toegerekend, voorbehoud gemaakt voor de vrijgave ervan aan de burgerlijke partij, zoals hierna bepaald.

Tweede beklagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van tweede beklagde, die zich ter terechtzitting d.d. 8 januari 2015 niet kwam verantwoorden, de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn tweede beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van tweede beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Tweede beklagde werkte schaamteloos mee aan de uitbuiting van illegale vreemdelingen door eerste beklagde en fungeerde als 'ploegbaas' en tussenpersoon. Zijn rol moet blijkens de talrijke gelijklopende verklaringen van de 'werknemers/ niet worden onderschat Tweede beklagde wist goed wat hij deed en werkte actief mee aan de mensenhandel en huisjesmelkerij, door eerste beklagde georganiseerd.

Het strafregister van tweede beklagde vermeldt naast een viertal veroordelingen door de politierechtbank een correctionele veroordeling wegens opzettelijke slagen t.a.v. de partner, daterend van 2004.

Een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 2.000,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde tweede beklagde de grove ernst van de feiten te doen Inzien en hem van recidive te weerhouden.

Toepassing gemaakt van artikel 433novies, 1° Sw. wordt deze beklagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1° Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het openbaar ministerie vordert overeenkomstig art. 42,3° Sw. en art 43 bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 68.415,44 euro in hoofde van tweede beklagde, gezien uit het dossier is gebleken dat dit het vermogensvoordeel is dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Krachtens art 42,3° Sw. kan de rechter de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, de goederen en de waarden die in de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen verbeurd verklaren.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat tweede beklagde rechtstreeks vermogensvoordelen uit de hem ten laste gelegde feiten heeft verkregen.

De vermogensvoordelen, die rechtstreeks uit de aan tweede beklagde ten laste gelegde en bewezen geachte feiten voortvloeien, dienen dan ook verbeurd verklaard te worden.

Indien vermogensvoordelen niet meer kunnen aangetroffen worden in het vermogen van de veroordeelde, dient de geldwaarde ervan te worden geraamd en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag.

Het komt de rechter toe overeenkomstig art 43 bis lid 2 Sw. dit onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel soeverein te ramen en de rechtbank sluit zich terzake aan bij de becijfering door de sociale inspectie, m.a.w. 68.415,44 euro (zie de berekening stuk 8552 van de strafinformatie).

De in beslag genomen gelden zullen hierop worden toegerekend, voorbehoud gemaakt voor de vrijgave ervan aan de burgerlijke partij, zoals hierna bepaald.

Derde beklaagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van derde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan Ook van aard zijn derde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van derde beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, haar gezinstoestand en haar arbeidssituatie voor zover bekend.

Derde beklaagde is de echtgenote van eerste beklaagde en was van het reilen en zeilen van de vennootschappen en de wanpraktijken van haar man voluit op de hoogte. Zij verleende er wetens en willens haar actieve medewerking aan en maakte zich derhalve net als hij schuldig aan mensenhandel en hulsjesmelkerij.

Een gevangenisstraf van 15 maanden en een geldboete van 1.250,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde derde beklaagde de grove ernst van de feiten te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

Het strafregister van derde beklaagde is nog relatief gunstig en vermeldt enkel een tweetal veroordelingen door de politierechtbank wegens verkeersinbreuken.

Derde beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat zij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen gevangenisstraf en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet

Toepassing gemaakt van artikel 433novies, 1° Sw. wordt deze beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1° Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Vierde beklaagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van vierde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn vierde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De in hoofde van vierde beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en dienen maatschappelijk fel te worden afgekeurd en streng beteugeld.

Een geldboete van 3.000,00 euro komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde vierde beklaagde te wijzen op de ernst van de bewezen verklaarde feiten en recidive in haar hoofde te voorkomen.

Het strafregister van vierde beklaagde is nog blanco en vierde beklaagde verkeert nog in de voorwaarden voor een straf met uitstel van tenuitvoerlegging.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen geldboete. In de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Vijfde beklaagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van vijfde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn vijfde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De in hoofde van vijfde beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en dienen maatschappelijk fel te worden afgekeurd en streng beteugeld.

Een geldboete van 3.000,00 euro komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde vijfde beklaagde te wijzen op de ernst van de bewezen verklaarde feiten en recidive in haar hoofde te voorkomen.

Het strafregister van vijfde beklaagde is nog blanco en vijfde beklaagde verkeert nog in de voorwaarden voor een straf met uitstel van tenuitvoerlegging.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Zesde beklaagde

De bewezen verklaarde feiten vormen In hoofde van zesde beklagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn zesde beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De in hoofde van zesde beklagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en dienen maatschappelijk fel te worden afgekeurd en streng beteugeld.

Een geldboete van 3.000,00 euro komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde zesde beklagde te wijzen op de ernst van de bewezen verklaarde feiten en recidive in haar hoofde te voorkomen.

Het strafregister van zesde beklagde is nog blanco en zesde beklagde verkeert nog in de voorwaarden voor een straf met uitstel van tenuitvoerlegging.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Zevende beklagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van zevende beklagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn zevende beklagde ervan te weerhouden zich In de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De in hoofde van zevende beklagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en dienen maatschappelijk fel te worden afgekeurd en streng beteugeld.

Een geldboete van 3.000,00 euro komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde zevende beklagde te wijzen op de ernst van de bewezen verklaarde feiten en recidive in haar hoofde te voorkomen.

Het strafregister van zevende beklagde Is nog blanco en zevende beklagde verkeert nog in de voorwaarden voor een straf met uitstel van tenuitvoerlegging.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Achtste beklagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van achtste beklagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn achtste beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De in hoofde van achtste beklagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en dienen maatschappelijk fel te worden afgekeurd en streng beteugeld.

Een geldboete van 3.000,00 euro komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde achtste beklagde te wijzen op de ernst van de bewezen verklaarde feiten en recidive in haar hoofde te voorkomen.

Het strafregister van achtste beklagde is nog blanco en achtste beklagde verkeert nog in de voorwaarden voor een straf met uitstel van tenuitvoerlegging.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Negende beklagde

De bewezen verklaarde feiten vormen In hoofde van negende beklagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn negende beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van negende beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De rol van negende beklagde bij de mensenhandel en huisjesmelkerij zoals die door eerste beklagde werd op poten gezet moet niet worden onderschat, met name niet wanneer het om Poolse onderdanen ging. Negende beklagde verleende wetens en willens zijn actieve medewerking aan de frauduleuze constructie.

Een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 2.000,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde negende beklagde de grove ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Negende beklagde beschikt in ons land over een blanco strafregister en werd dus nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de

wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden en gelet op het tijdsverloop sinds de feiten verstreken, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot een deel van de op te leggen gevangenisstraf en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet

Toepassing gemaakt van artikel 433novies, 1° Sw. wordt deze beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1° Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Tiende beklaagde

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van tiende beklaagde, die zich ter terechtzitting d.d. 8 januari 2015 niet kwam verantwoorden, de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn tiende beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

Het strafregister van tiende beklaagde is nog blanco.

De in hoofde van tiende beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en dienen maatschappelijk fel te worden afgekeurd en streng beteugeld.

Een geldboete van 3.000,00 euro komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde tiende beklaagde te wijzen op de ernst van de bewezen verklaarde feiten en recidive in haar hoofde te voorkomen.

***

Over de overtuigingsstukken en de kosten wordt hierna geoordeeld overeenkomstig de wettelijke bepalingen.

* * *

II. BURGERRECHTELIJK

De burgerlijke partij het Federaal Centrum voor de Analyse van de Migratiestromen, de Bescherming van de Grondrechten van Vreemdelingen en de Strijd tegen de Mensenhandel vordert de beklagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding, materieel en moreel vermengd, van 2.500,00 euro meer intresten en kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro.

Zij vordert tevens te zeggen voor recht dat de in beslag genomen geldsommen zouden worden vrijgegeven ten haren gunste teneinde deze schadevergoeding te dekken.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor.

De respectievelijk bewezen verklaarde tenlasteleggingen sub A lastens de beklaagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en de beklaagden, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Er dient te worden aangenomen dat deze burgerlijke partij door de in hoofde van de beklaagden bewezen verklaarde feiten schade zag toegebracht aan de doelstellingen dewelke zij volgens haar statuten nastreeft hetgeen een vergoedbare morele schade uitmaakt. Daarenboven heeft deze burgerlijke partij mensen en middelen ingezet n.a.v. de in hoofde van de beklaagden bewezen verklaarde feiten, hetgeen een vergoedbare materiële schade uitmaakt

Een schadevergoeding van 2500,00 euro, materieel en moreel vermengd en vergoedende intresten inbegrepen, komt de rechtbank redelijk en billijk voor, het meer en/of anders gevorderde wordt afgewezen als zijnde ongegrond.

De in beslag genomen geldsommen zullen worden vrijgegeven ten gunste van de burgerlijke partij teneinde deze schadevergoeding te dekken.

Gelet op de veroordeling van de beklaagden tot het betalen van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij, en dit zoals hierna bepaald in het beschikkende gedeelte van onderhavig vonnis, worden de beklaagden solidair veroordeeld tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 715,00 euro.

***

Gelet op het bestaan van mogelijke overige reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

Het openbaar ministerie vordert zevende beklaagde burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor de geldboeten waartoe de lasthebbers en aangestelden worden veroordeeld, doch artikel 50bis Sw. voorziet dat niemand burgerrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de betaling van geldboetes waartoe een ander wordt veroordeeld, indien hij/zij zoals in casu wegens dezelfde feiten wordt veroordeeld, zodat deze vordering dient te worden afgewezen als ontvankelijk, maar ongegrond.

Het bedrag van de strafrechtelijke geldboete dient met ingang van 1 januari 2012 verhoogd te worden met vijftig opdecimes ingevolge artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 3 april 1952), dat gewijzigd werd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II) (B.S. 30 december 2011). Op het ogenblik van de feiten dienden deze geldboeten met vijfenveertig opdecimes verhoogd te worden.

Overeenkomstig artikel 2 lid 2 Sw. dient de mildste strafwet toegepast te worden, namelijk de geldboete verhoogd met het aantal opdecimes zoals in voege op het ogenblik van de feiten.

Inzake de bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders zijn de actuele opdecimes onmiddellijk van toepassing, en dient geen rekening te worden gehouden met artikel 2 lid 2 Sw., vermits de verplichting tot betaling van deze bijdrage niet kan beschouwd worden als een straf.

Het basisbedrag van 25 euro dient vanaf 1 januari 2012 verhoogd te worden met 50 opdecimes in plaats van met 45. Dienvolgens bedraagt de verplichte bijdrage aan het slachtofferfonds thans 150.00 euro (25 euro, wettelijk te verhogen met 50 opdecimes) In plaats van 137,50 euro (25 euro, verhoogd met 45 opdecimes).

OM DEZE REDENEN,

De Rechtbank,

Gezien de artikelen van voormelde tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M alsook de artikelen -1 Wet 05.03.1952 laatst gewijzigd Ingevolge artikel 2 en 3 van de wet van 28 december 2011

- 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken
  - 29 Wet 1.8.1985 laatst gewijzigd ingevolge artikel 2 en 3 van de wet van 28 december 2011 - 182,184,185,186,189,190,194,195 Wetboek van Strafvordering
  - 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
  - 25, 31,1°, 38, 40, 42, 3° en 43bis, 65, 79-80, 433quinquies § 13, 433septies 1° - 2° - 6°, 433novies, 433decies, 433undedes 1° Sw.
  - 1,8§1,14 W. 29.6.1964; 4 W. 10.2.1994; 16 K.B. 6.10.1994 en 9 W. 22.03.1999, zoals gewijzigd bij wet van 11.02.2014
- 1382B.W.

Rechtdoende op tegenspraak t.a.v. eerste, derde tot en met negende beklagde en bij verstek t.a.v. tweede en tiende beklagde.

1. STRAFRECHTELIJK

Eerste beklagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1 t/m A12, B1 t/m B5, B8 t/m B10, C2 t/m C4, 02, D3 en G t/m M bewezen in hoofde van L.S.

Veroordeelt L.S. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van DRIE JAAR, met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van 3.000.00 euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht OP 16300.00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van 269.637.34 euro verbeurd in het vermogen van L.S., met uitstel zoals hierna bepaald.

Zegt voor recht dat de In beslag genomen gelden hierop zullen worden toegerekend, voorbehoud gemaakt voor de vrijgave ervan aan de burgerlijke partij.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofd gevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van vijf jaar, ter uitzondering van EEN JAAR die effectief blijft.
- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000.00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5.5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.
- de tenuitvoerlegging van bovenstaande bijzondere verbeurdverklaring zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van het bedrag van 100.000,00 euro die effectief blijft.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 40 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete, dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 50 dagen.

Ontzet L.S. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van VIJF JAAR.

Verplicht L.S. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht L.S. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150.00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

* *

Tweede beklaagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, B1, C1, D1 en E bewezen in hoofde van A.O.

Veroordeelt A.O. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR EFFECTIEF en tot een geldboete van 2.000.00 euro EFFECTIEF, te verhogen met 45 opdecimen. hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 11.000.00 euro

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van 68.415.44 euro verbeurd in het vermogen van A.O.

Zegt voor recht dat de in beslag genomen gelden hierop zullen worden toegerekend, voorbehoud gemaakt voor de vrijgave ervan aan de burgerlijke partij.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet A.O. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van VIJF JAAR.

Verplicht A.O. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht A.O. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150.00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel: 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

* * *

Derde beklaagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A4, A6 t/m A9, A12, B1 t/m B5, B8, B10, C4 en D3 bewezen in hoofde van V.S.

Veroordeelt V.S. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofd gevangenisstraf van VIJFTIEN MAANDEN, met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van 1.250,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen. hetzij x 5,5 en aldus gebracht OP 6.875,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van vijf jaar, ter uitzondering van ZES MAANDEN die effectief blijft.

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 500,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 2.750,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 70 dagen.

Ontzet V.S. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van VIJF JAAR.

Verplicht V.S. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht V.S. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

* **

Vierde beklaagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A3, A4, AS, A8 t/m A11, B1 en G bewezen In hoofde van L. BVBA.

Veroordeelt L. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen. hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16300,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen. hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt

Verplicht L. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht L. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

* **

Vijfde beklagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A8 en A9 bewezen in hoofde van C. BVBA.

Veroordeelt C. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000,00 euro, te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16.500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt

Verplicht C. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht C. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

* *

Zesde beklagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A8, A12 en B8 bewezen in hoofde van M. BVBA.

Veroordeelt M. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16300,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt

Verplicht M. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht M. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (II).

***

Zevende beklaagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A5, A6, A8, A9, C2 en H t/m M bewezen in hoofde van E.

Veroordeelt E. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16300,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt

Verplicht E. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht E. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952

betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

***

Achtste beklaagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A4, A6, A7 en B5 bewezen in hoofde van A. BVBA.

Veroordeelt A. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht OP 5.500,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht A. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht A. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

***

Negende beklaagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A3 t/m A5, A8, A10 t/m A12, B2, B3, B6 t/m B9, F1 en F2 bewezen in hoofde van W.D.

Veroordeelt W.D uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR, met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van 2.000,00 euro, te verhogen met 45 opdecimen. hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van vijf jaar, ter uitzondering van ÉÉN JAAR die effectief blijft.

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie Jaar, ter uitzondering van 1.000.00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 40 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 50 dagen.

Ontzet W.D. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van VIJF JAAR.

Verplicht W.D. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht W.D. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimen, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

***

Tiende beklagde:

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A11, A12, B6 t/m B9, F1 bewezen in hoofde van P.

Veroordeelt P. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000.00 euro EFFECTIEF te verhogen met 45 opdecimen. hetzij x 55 en aldus gebracht op 16.500.00 euro.

Verplicht P. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht P. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150.00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

* **

Verklaart de vordering van het Openbaar Ministerie de zevende beklaagde burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor de geldboeten waartoe de lasthebbers en aangestelden worden veroordeeld ontvankelijk doch ongegrond.

Gerechtskosten:

Veroordeelt L.S. tot de gerechtskosten, in zijn hoofde begroot op 905,42 euro.

Veroordeelt A.O. tot de gerechtskosten, in zijn hoofde begroot op 567,49 euro.

Veroordeelt V.S. tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 728,27 euro.

Veroordeelt L. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro

Veroordeelt C. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt M. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt E. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt A. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt W.D. tot de gerechtskosten, in zijn hoofde begroot op 410,65 euro.

Veroordeelt P. tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 213,18 euro.

Laat de kosten van de tolk ten laste van de Staat.

Overtuigingsstukken:

OS 1043/09, 973/09, 910/09, 62/09, 3798/08, 838/09, 783/09, 610/09, 341/09, 339/09, 2155/09, 969/09, 970/09, 971/09, 972/09: beveelt de verbeurdverklaring gezien het zaken betreft die het voorwerp van de bewezen verklaarde feiten zoals omschreven in de tenlasteleggingen uitmaken of die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van ditzelfde misdrijf (art 42.1° en art 43 Sw.)

OS: 3669/08, 2474/08, 254/09, 180/09, 179/09: beveelt de opheffing van het beslag en stelt de voorwerpen ter beschikking van de Procureur des Konings teneinde te handelen als naar recht.

II. BURGERRECHTELIJK

Verklaart de burgerlijke partijstelling van het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME ontvankelijk en gegrond, en veroordeelt L.S., A.O., V.S., L. BVBA, C. BVBA, M. BVBA, E. BVBA, A. BVBA, W.D. en P. dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van 2.500,00 euro ten titel van materiële en morele schadevergoeding, de vergoedende intresten inbegrepen, meer de

gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de rechtsplegingsvergoeding begroot op 715.00 euro.

Zegt voor recht dat de In beslag genomen gelden worden vrijgegeven ten belope van de toegekende schadevergoeding, meer intresten en kosten.

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen, overeenkomstig art 4, lid 2 van de Wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals vervangen bij art. 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

++++

Op vordering van het openbaar ministerie, strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van A.O.

De veroordeelde verschijnt niet noch iemand voor hem.

DE RECHTBANK, na beraadslaging,

Gelet op art 33 § 2 1ste en 3de lid W. 20.07.1990.

Aangezien er redenen zijn om te vrezen dat A.O. zal pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van zijn straf, daar hij geen banden heeft met het koninkrijk, zonder gekende woon- en/of verblijfplaats in België of in het buitenland is, gelet op de zwaarte van zijn straf, verklaart de vordering van het openbaar ministerie gegrond.

Beveelt de onmiddellijke aanhouding van A.O.

Aldus uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk, in de openbare terechtzitting van de TIENDE KAMER op heden zestien februari tweeduizend en vijftien.

Aanwezig:

- X., ondervoorzitter-onderzoeksrechter, zetelend als voorzitter
- X., afdelingsvoorzitter in de arbeidsrechtbank
- X., rechter
- X., substituut-procureur des Konings
- X., griffier